

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um hverjar vörur lyfsalar einir og læknar (dýralæknar), er rétt eiga eða leyfi hafa til lyfjasölu, mega hafa á boðstólum, selja eða afhenda, og um sölu vítamína og steinefna nr. 579/1980, sbr. reglugerð nr. 116/1987.

1. gr.

Við 3. gr. bætast 2 nýir töluliðir:

- „21. Allantoinum (allantóin) til útvortis notkunar í samsetningum, sem 2% af efninu eða minna.
22. Sótthreinsandi lausnir til munnskólunar (munnskol) og/eða tannhirðu, enda innihaldi þær ekki efni, sem geta verið hættuleg heilsu manna.
Dæmi um efni, sem heimilt er að nota í þessum tilgangi (styrkleiki einstakra efna skal þó vera innan þeirra marka, er tilgreind eru):
- Cetylpyridinii chloridum (cetýlpýridínklóríð), mest 0,1%;
 - Domipheni bromidum (dómífenbrómíð);
 - Triclosanum (triklósan), mest 0,05%.“

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum 4. og 5. gr. lyfjalaga nr. 108/1984, öðlast gildi 1. desember 1993.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 3. nóvember 1993.

Guðmundur Árni Stefánsson.

Einar Magnússon.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 427 frá 26. október 1993 um vigtun sjávarafla.

1. gr.

Síðari málsliður 4. gr. reglugerðar nr. 427/1993 orðist svo:

Einnig er hafnarstjórn heimilt, að fengnu samþykki sjávarútvegsráðuneytis, að fela löggiltum vigtarmanni sem er starfsmaður hafnar eða starfar í umboði viðkomandi hafnarstjórnar, að vega á fiskmörkuðum óísaðan afla sem selja á þar, enda sé verulegt óhagræði af því að vığta afla á hafnarvog.

2. gr.

Reglugerðin öðlast gildi 1. desember 1993. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 261 frá 23. júní 1992 um vigtun á humri.

Sjávarútvegsráðuneytið, 8. nóvember 1993.

Þorsteinn Pálsson.

Arndís Steinþórsdóttir.